

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **R.A. - ZNOJMO s.r.o.**, IČO: 63492903,
sídlem Chlumova 1436/3 586 01 Jihlava,
zastoupený obecným zmocněncem JUDr. J. V.,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2022, č. j. KUUK/11767/2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2022, č. j. KUUK/11767/2022, (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Magistrátu města Děčín (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 28. 4. 2022, č. j. MDCV/47000/2022, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o prodloužení doby platnosti manipulačního řádu vodního díla MVE P2 na LB Ploučnice v ř. km 2,575 – 3,490 v katastrálním území Děčín - Staré Město (derivační MVE v ř. km 2,600 a příjezdová MVE v ř. km 3,440), obec Děčín, kraj Ústecký, jehož vlastníkem je žalobce, schváleného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutím Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí č. j. OZP/101299/86402/2009/Pis ze dne 2. 9. 2009 (dále jen „manipulační řád“) a o schválení aktualizace manipulačního řádu ke dni 24. 1. 2022, týkající se úvodní části a identifikačních údajů.

2. Žalobce současně požadoval, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě nejprve shrnul průběh správního řízení. Uvedl, že žádost o prodloužení platnosti manipulačního řádu podal s ohledem na skutečnost, že původní platnost manipulačního řádu byla předchozím rozhodnutím stanovena do 31. 12. 2019, přičemž platnost povolení k nakládání s vodami vydaného Okresním úřadem Děčín byla stanovena až do 30. 12. 2026. Žalobce tedy měl za to, že s ohledem na trvání platnosti povolení k nakládání s vodami je platný i celý obsah manipulačního řádu, který se k tomuto povolení k nakládání s vodami, stavebnímu povolení a kolaudačnímu rozhodnutí váže. Přestože správní orgán prvního stupně zastavil řízení pro zjevnou nepřipustnost, nejprve rozhodl o zahájení vodoprávního řízení a umožnil jeho účastníkům řízení uplatnit ve stanovené lhůtě námitky a stanoviska. Prvostupňové rozhodnutí pak odůvodnil odkazem na § 115 odst. 15 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění účinném s ohledem na datum podání žádosti do 31. 12. 2023 (dále jen „vodní zákon“) s tím, že vlastník vodního díla může požádat vodoprávní úřad o prodloužení doby platnosti manipulačního řádu pouze před uplynutím doby platnosti. O odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž sice připustil nesprávný postup správního orgánu, pokud se po obdržení žádosti dostatečně neseznámil s jejím obsahem, tzn. nezjišťoval dobu platnosti předchozího rozhodnutí. Pokud by tak učinil, zjistil by, že není co prodloužovat, neboť rozhodnutí podle § 13 písm. a) vodního zákona po skončení platnosti zaniklo, a tudíž neexistuje. Zahájení řízení tedy bylo nadbytečným úkonem provedeným v rozporu se zásadou rychlosti a procesní ekonomie. Žalovaný však učinil závěr, že toto pochybení nezakládá nezákonnost prvostupňového rozhodnutí a aproboval závěr správního orgánu prvního stupně, že rozhodování o prodloužení doby platnosti rozhodnutí je z podstaty věci možné a přípustné jen tehdy, pokud je rozhodnutí ještě platné, tj. existuje, a že žádost o prodloužení platnosti rozhodnutí, které zaniklo, je zjevně právně nepřipustná. K odvolací námitce, že ve vodním zákoně není zmínka o tom, že o prodloužení platnosti manipulačního řádu lze požádat pouze před uplynutím doby jeho platnosti, žalovaný uvedl, že tato skutečnost vyplývá z logiky věci, neboť nelze měnit něco, co neexistuje.
4. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí.
5. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí namítal žalobce ve vztahu k vypořádání jeho námitek, že v celém vodním zákoně není žádná zmínka o tom, že pouze před uplynutím doby platnosti manipulačního řádu je možné požádat o prodloužení jeho platnosti, a takovou podmínku nelze dovodit ani analogickým výkladem. Žalobce poukázal na to, že ustanovení § 115 odst. 15 vodního zákona neobsahuje povinnost vlastníka vodního díla požádat vodoprávní úřad o prodloužení doby platnosti manipulačního řádu před uplynutím doby platnosti předchozího rozhodnutí, a přesto správní orgány na toto ustanovení odkazovaly. Dle žalobce neučinily správní orgány ve vztahu k této otázce žádná skutková zjištění, čímž porušily § 3 správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí shledal žalobce rovněž v tom, že žalovaný nikterak neodůvodnil svůj závěr o tom, že žádost o prodloužení platnosti manipulačního řádu, jehož platnost skončila, je zjevně právně nepřipustná.
7. Žalobce namítal nesprávnost závěru žalovaného, že rozhodnutí, jemuž vypršela doba platnosti, zaniklo, a tedy neexistuje. Dle žalobce totiž rozhodnutí jakožto dokument nemůže zaniknout ani být neexistujícím (a to již s ohledem na archivaci těchto rozhodnutí dle zákona o archivnictví), když na základě rozhodnutí mohou zaniknout pouze udělená práva a povinnosti v nich stanovená. V manipulačním řádu se však žádná práva ani povinnosti nestanovují. Žalobce namítal, že žalovaný zaměňuje pojem rozhodnutí s pojmem povolení, ačkoli § 13 písm. a) vodního zákona, na který žalovaný odkazuje, užívá pouze pojem povolení.
8. Žalobce dále namítal, že rozhodnutí o schválení manipulačního řádu není rozhodnutím v pravém slova smyslu, neboť se jím neudělují žádná práva ani povinnosti. Zdůraznil, že manipulační řád zpracovává dle výše citované vyhlášky provozovatel vodního díla a vodoprávní úřad jej pouze posoudí z hlediska naplněnosti obsahu dle citované vyhlášky, povolení k nakládání s vodami a stavebního povolení a manipulační řád schválí, aniž by mohl uplatnit jakékoliv právo do obsahu manipulačního řádu zasáhnout, např. vložení jiné povinnosti či práva provozovateli vodního díla.
9. Žalobce konstatoval, že správní orgán prvního stupně zastavil řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť žadatel podal žádost, která je zjevně právně nepřipustná. S tímto právním názorem však žalobce nesouhlasil, neboť za zjevně právně nepřipustnou je možno považovat pouze takovou žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že jí nelze vyhovět. To dle žalobce znamená, že tato nepřipustnost musí být patrna již ze samotné žádosti, nikoliv teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování. Žalobce měl přitom za to, že správní orgán prvního stupně došel k závěru o zjevné právní nepřipustnosti předmětné žádosti až na základě jejího meritorního posouzení a poté, co vyhodnotil námitky, popř. důkazy zaslané vodoprávnímu úřadu dle Oznámení o zahájení vodoprávního řízení ze dne 24. 2. 2022, č. j. MDC/22447/2022, v němž správní orgán prvního stupně oznámil podle § 115 odst. 1 vodního zákona a dle § 47 odst. 1 správního řádu zahájení řízení o prodloužení platnosti manipulačního řádu všem známým účastníkům vodoprávního řízení a dotčeným orgánům.
10. Dle žalobce porušil žalovaný napadeným rozhodnutím zásadu zákazu zneužívání správního uvážení.

Vyjádření k žalobě

11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí, k jednotlivým žalobním námitkám žalobce vypořádaným již v rámci odvolacího řízení odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že v postupu správního orgánu prvního stupně ani ve svém postupu neshledal žádné žalobcem namítané porušení zásad správního řízení.
12. K žalobcem přdestřenému výkladu příslušných ustanovení vodního zákona žalovaný odkázal na stranu 3 napadeného rozhodnutí, kde pod bodem V. odůvodnil, proč nelze prodlužovat platnost manipulačního řádu, který již platný není. Dle žalovaného se jedná o základní logické východisko, na němž je postavena právní úprava prodlužování platnosti vodoprávních oprávnění a jejich podmínek stanovených mimo jiné manipulačním řádem. Žalovaný připustil, že v napadeném rozhodnutí opakovaně a nepřiléhavě použil pojem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„existence rozhodnutí“, nicméně má za to, že se vypořádal s odvolacími námitkami zcela srozumitelným a přezkoumatelným způsobem.

13. Pokud žalobce rozporoval zjevnou právní nepřípustnost žádosti o prodloužení doby platnosti manipulačního řádu, pak žalovaný konstatoval, že žádost právně nepřípustná je taková, u níž je okamžitě po seznámení se s jejím obsahem zcela zjevné, že jí nemůže být vyhověno, neboť to právní úprava neumožňuje. Žalovaný zjistil nesprávný postup správního orgánu prvního stupně, když v textu žádosti přehlédl, že platnost manipulačního řádu skončila před jejím podáním. Dle žalovaného byla právní nepřípustnost v tomto případě patrna již ze samotné žádosti, nikoli až z výsledků dalšího dokazování, zjišťování či interpretace právních norem, a proto se jednalo o nepřípustnost zjevnou.
14. K námitce žalobce, že rozhodnutím o schválení manipulačního řádu se neudělují žádná práva ani povinnosti, odkázal žalovaný na § 59 odst. 3 a § 115 odst. 18 vodního zákona. Zdůraznil, že manipulační řád uvádí základní požadavky, zásady a pokyny pro manipulaci s vodou na vodním díle a pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření, které jsou při užívání vodního díla závazné právě v důsledku schválení manipulačního řádu rozhodnutím vodoprávního úřadu. Rozhodnutím vodoprávního úřadu je tak stanovena povinnost manipulovat s vodou podle schváleného manipulačního řádu. Takto uloženou povinností jsou i požadavky na druh, způsob, rozsah a četnost měření a pozorování na vodním díle potřebných pro manipulaci s vodou. Celkově se tedy dle žalovaného jedná o závazné podmínky výkonu vodoprávního oprávnění a právní konstrukci předestřenou žalobcem, podle níž schválením manipulačního řádu nejsou ukládány povinnosti, shledal lichou.

Replika žalobce

15. V písemné replice ze dne 21. 12. 2022 žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného o významu manipulačního řádu. K tomu odkázal na judikaturu správních soudů, kterou částečně citoval s důrazem na závěr, že manipulační řád je pouze technickou směrnicí pro nakládání s vodami. Žalobce poukázal na to, že svou žádostí nenavrhoval změnu či úpravu technických parametrů majících vliv na manipulaci s vodou dle povoleného nakládání s vodami, ani dalších pokynů ke snižování nepříznivých účinků povodní, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla, ale pouze o prodloužení platnosti této technické normy, která splňuje náležitosti vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl (dále již jen „vyhláška č. 216/2011 Sb.“).
16. Žalobce poukázal na to, že skutečnost, že prodloužením platnosti manipulačního řádu na dobu platnosti povolení nedojde ke změně užívání vodního díla ani ke změně nakládání s vodami konstatoval sám žalovaný v jiném svém rozhodnutí, a pokud v nyní projednávané věci zastává jiný názor, pak porušuje zásadu zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení.
17. Žalobce nesouhlasil s vysvětlením žalovaného, že podaná žádost byla zjevně právně nepřípustná (např. proto, že ji podal neoprávněný subjekt či že by její podání výslovně vylučovala zákonná úprava), takže by se s ní správní orgán prvního stupně věcně vůbec nemusel zabývat. Naopak, správní orgán prvního stupně zahájil řízení, když měsíc po obdržení žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu vydal oznámení o zahájení vodoprávního řízení, upustil od ústního jednání a stanovil lhůtu pro podání námitek, příp. důkazů, a teprve po dalších dvou měsících dospěl k rozporovanému závěru. Je

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tedy dle žalobce zřejmé, že jeho žádost nebyla natolik zjevně právně nepřipustná, že by s ní takto správní orgán prvního stupně okamžitě naložil.

Jednání soudu

18. Při jednání soudu konaném dne 10. 6. 2024 žalobce setrval na svých žalobních námitkách doplněných v replice. Především pak zdůraznil, že rozhodnutí o schválení manipulačního řádu není rozhodnutím v pravém slova smyslu, neboť se jím neudělují žádná práva ani povinnosti.
19. Zástupkyně žalovaného při tomtéž jednání soudu rovněž setrvala na stanoviscích žalovaného vyjádřených v napadeném rozhodnutí a v písemném vyjádření k žalobě, která ve stručnosti zopakovala.

Posouzení věci soudem

20. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
21. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého spisu dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná.
22. Předně soud konstatuje, že nepřihlížel k námitce, kterou žalobce uplatnil až v písemné replice k vyjádření žalovaného, doručené soudu dne 21. 12. 2022, podle níž měl žalovaný porušit zásadu zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení. Tohoto zakázaného jednání se měl žalovaný dopustit tím, že v jiném svém rozhodnutí učinil závěr, že prodloužením platnosti manipulačního řádu na dobu platnosti povolení nedojde ke změně užívání vodního díla ani ke změně nakládání s vodami. Bez ohledu na to, že není zřejmé, jak se odlišuje tento závěr od závěrů učiněných žalovaným v právě projednávané věci, soud shledal, že se jedná o novou námitku, uplatněnou po uplynutí lhůty vymezené v § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. Je sice pravdou, že žalobce již v žalobě citoval stejnou pasáž stejného rozhodnutí žalovaného, nicméně jeho žalobní námitka ve vztahu k tomuto rozhodnutí žalovaného nesměřovala k porušení zásady zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení, ale k nesprávnému postupu žalovaného, pokud ve věci vyžádal vyjádření Povodí Ohře s. p. jakožto účastníka řízení, ačkoli dle žalobce účastníkem řízení Povodí Ohře s. p. být nemělo a jeho vyjádření mělo být odmítnuto.
23. Soud tedy nejprve řešil důvodnost námitek žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný dostatečně nevypořádal jeho odvolací námitku o nesprávnosti závěru správního orgánu prvního stupně, že vodní zákon neumožňuje prodloužení platnosti manipulačního řádu pouze před uplynutím dříve stanovené doby platnosti a takovou podmínku nelze dovodit

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ani analogickým výkladem, ani další jeho odvolací námitku, že žalovaný nikterak neodůvodnil svůj závěr o tom, že žádost o prodloužení platnosti manipulačního řádu, jehož platnost skončila, je zjevně právně nepřipustná. Námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí přitom neshledal soud důvodnou.

24. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
25. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
26. Při posuzování nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí lze nepochybně vycházet také z judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k otázce nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí. V rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, publikovaného pod č. 133/2004 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.“*
27. Z odůvodnění rozhodnutí o odvolání tak musí být patrný především dosavadní průběh a výsledek správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu. Dále musí být zřejmé, jak naložil správní orgán s námitkami účastníka řízení obsaženými v podaném odvolání, proč považuje argumentaci za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, podle které právní normy rozhodl, případně zda shledal jiné vady řízení, k nimž byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů však přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. obdobně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikovaného pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění.
28. Není namístě klást přemrštěné, příliš formální a nepřiměřeně vysoké požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost soudem je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat. Pokud však vyloží, proč se s danou námitkou neztotožňuje, nelze již hovořit o nepřezkoumatelnosti. Účinnost právní ochrany bude (lépe) zajištěna, dostane-li se žalobci od

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správního orgánu odpovědi, jaké řešení sporné právní otázky odpovídá zákonu. Pokud žalovaný správní orgán ve správním rozhodnutí svůj názor na věc přezkoumatelným způsobem vysloví, může oproti němu žalobce stavět svou obranu.

29. Dle názoru soudu se žalovaný odvolací námitkou žalobce, týkající se závěru správního orgánu prvního stupně o zjevné právní nepřipustnosti jeho žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu, zabýval dostatečně. Žalovaný v bodě V. napadeného rozhodnutí konstatoval, že v případě správného postupu správního orgánu prvního stupně by tento bezprostředně po obdržení žádosti žalobce zjistil, že platnost (původního) rozhodnutí skončila ke dni 31. 12. 2019, že v důsledku „zániku“ původního rozhodnutí bylo od počátku zjevné, že není dán prostor k rozhodnutí o prodloužení platnosti manipulačního řádu (za situace, kdy správní řád pro ten to případ neumožňuje prominutí zmeškání úkonu), a proto učinil závěr, že se jedná o zjevně právně nepřipustnou žádost.
30. Měl-li žalobce za to, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho odvolací námitkou, že vodní zákon v žádném svém ustanovení nezmiňuje, že je možné požádat o prodloužení jeho platnosti jen a pouze před uplynutím doby platnosti manipulačního řádu a že takový výklad nelze učinit ani analogicky, pak tuto námitku neshledal soud důvodnou. Lze připustit, že se žalovaný touto námitkou v napadeném rozhodnutí vypořádal velmi stroze, když konstatoval, že tato skutečnost (požadavek na podání žádosti o prodloužení platnosti před jejím uplynutím) vyplývá z logiky věci. Vysvětlil, že rozhodnutí, jemuž uplynula doba platnosti, aniž bylo zažádáno o její prodloužení, zaniklo podle § 13 písm. a) vodního zákona. Takové rozhodnutí dle žalovaného tudíž již neexistuje, a proto jej nelze měnit. Žalovaný však i v tomto strohém odůvodnění vyložil přezkoumatelným způsobem své úvahy ohledně nastolené otázky a je zřejmé, že se uvedenou námitkou žalobce v potřebném rozsahu zabýval.
31. Soudu není zřejmé, jaká skutková zjištění měly správní orgány dle žalobce učinit za účelem výkladu příslušných ustanovení vodního zákona k otázce včasnosti podání žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu. Pro zodpovězení této otázky postačovala skutková zjištění, která měly správní orgány k dispozici a která žalobce nikterak nerozporuje, tzn. podle předchozího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 9. 2009 skončila platnost manipulačního řádu 31. 12. 2019 a žalobce podal žádost o změnu předchozího rozhodnutí, na jejímž základě by byla platnost manipulačního řádu prodloužena, dne 24. 1. 2022. Pro posouzení splnění zákonných požadavků stanovených v § 115 odst. 15, § 12 a § 13 vodního zákona byl takto správními orgány zjištěný skutkový stav zcela dostačující a vyhovoval zásadě, stanovené v § 3 správního řádu. Nesouhlas žalobce s výkladem uvedených zákonných ustanovení učiněných žalovaným nepředstavuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
32. Lze připustit, že žalovaný nesprávně argumentoval zánikem a neexistencí rozhodnutí, jemuž skončila platnost. Rozhodnutí jakožto jednostranný úkon, jímž správní orgán v konkrétním případě autoritativně upravuje právní poměry individuálně určených adresátů (tj. zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby či prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá), skutečně nezaniká ani nepřestává existovat. Po skončení platnosti, která je v rozhodnutí stanovena, však přestává platit úprava právních poměrů, kterou správní orgán rozhodnutím nastolil. Rozhodnutí tak přestává být právně účinné. Pokud žalovaný konstatoval, že ukončením platnosti rozhodnutí zaniklo, resp. přestalo existovat, pak se vskutku jednalo o nepřesnou formulaci, ze které však bylo seznatelné, že žalovaný má na mysli zánik právních účinků rozhodnutí v důsledku uplynutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doby platnosti rozhodnutí. Nicméně tato nepřesnost neměla žádný vliv na správnost závěru ohledně otázky, která byla pro posouzení věci podstatná.

33. Esenciální otázkou pro vyřešení důvodnosti zásadní námitky žalobce bylo totiž posouzení, zda mohlo být žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu, resp. žádosti o změnu rozhodnutí, jímž byla platnost manipulačního řádu stanovena, vyhověno i poté, co byla podána po uplynutí původně stanovené platnosti původního manipulačního řádu, a pokud ne, zda bylo na místě zastavení řízení pro její zjevnou právní nepřipustnost. Dle názoru soudu správní orgány zhodnotily žádost žalobce jako nepřipustnou správně. Nepochybily ani, pokud za této situace řízení zastavily a na správnosti rozhodnutí žalovaného nemůže nic změnit skutečnost, že nesprávně označil původní rozhodnutí, jímž byl schválen manipulační řád a byla stanovena jeho platnost, jako zaniklé a neexistující.
34. Podle § 12 odst. 4 vodního zákona, požádá-li oprávněný o změnu doby platnosti povolení k nakládání s vodami, povolení nezanikne, dokud o žádosti není pravomocně rozhodnuto; žádost je nutné podat před uplynutím doby platnosti povolení k nakládání s vodami.
35. Podle § 13 písm. a) vodního zákona povolení k nakládání s vodami zaniká uplynutím doby, na kterou bylo uděleno.
36. Podle § 59 odst. 3 vodního zákona může vodoprávní úřad uložit vlastníkovu vodního díla zpracovat a předložit mu ke schválení manipulační řád vodního díla; může též stanovit podmínky, za kterých rozhodnutí o schválení vydá, a lhůtu k předložení nebo k předloženému manipulačnímu řádu uložit provést doplnění nebo jiné úpravy. Dále může uložit provést změnu schváleného manipulačního řádu vodního díla a jeho předložení ke schválení. Manipulační řád schvaluje vodoprávní úřad na časově omezenou dobu.
37. Podle § 115 odst. 15 vodního zákona se na vydání, změnu, zrušení nebo zánik jiného rozhodnutí vodoprávního úřadu, než povolení k nakládání s vodami použijí ustanovení § 12 a 13 obdobně.
38. Podle § 115 odst. 18 vodního zákona schvaluje manipulační řád vodního díla vodoprávní úřad rozhodnutím.
39. Z citovaných zákonných ustanovení jednoznačně plyne, že schválení manipulačního řádu (na časově omezenou dobu) je rozhodnutím, a pro jeho změnu je třeba aplikovat ustanovení, která upravují změnu (či zrušení) povolení k nakládání s vodami, neboť vodní zákon přímo v § 115 odst. 15 odkazuje na aplikaci § 12 a § 13. Žalobce se mýlí, pokud se domnívá, že nelze ohledně podání žádosti o změnu doby platnosti použít analogicky ustanovení § 12 odst. 4 vodního zákona. Je tomu naopak. Použití slova „obdobně“ podle čl. 41 Legislativních pravidel vlády znamená, že se mají určité vztahy řídit v plném rozsahu určitou (odkazovanou) právní úpravou. Jedná se právě o analogii při tvorbě právního předpisu, což znamená, že pokud mají být z určité právní skutečnosti na základě odkazu na použití určité právní normy vyvozeny stejné právní následky, které by vyplynuly z jiných právních skutečností, na které se vztahuje právní norma, na níž se odkazuje, pak tento úmysl vyjádří zákonodárce slovem „obdobně“. To učinil právě při tvorbě vodního zákona, kdy v ustanovení § 115 (upravujícím vodoprávní řízení) pro vydání, změnu, zrušení nebo zánik jakéhokoli jiného rozhodnutí vodoprávního úřadu odkázal na analogické použití ustanovení, která upravují vydání, změnu, zrušení nebo zánik povolení k nakládání s vodami.
40. Je proto třeba učinit závěr, že i pro změnu rozhodnutí o době platnosti manipulačního řádu bylo třeba podání žádosti před uplynutím doby platnosti stanovené v rozhodnutí, a to podle

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 115 odst. 15 vodního zákona za použití § 12 odst. 4 vodního zákona. Pokud správní orgány při posouzení včasnosti podání žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu aplikovaly analogicky § 12 a § 13 vodního zákona tak, jak na jejich použití odkazuje § 115 odst. 15 vodního zákona, pak postupovaly zcela v souladu se zákonem a jejich právnímu posouzení není co vytknout.

41. Namítal-li žalobce, že § 115 odst. 15 vodního zákona neobsahuje povinnost vlastníka vodního díla požádat vodoprávní úřad o prodloužení doby platnosti manipulačního řádu před uplynutím doby platnosti předchozího rozhodnutí, a přesto správní orgány na toto ustanovení odkazovaly při svém závěru o právní nepřípustnosti, pak se jedná o zcela nedůvodnou námitku. Jak vyplývá z prvostupňového i napadeného rozhodnutí správní orgány posuzovaly včasnost podání žádosti o prodloužení manipulačního řádu podle ustanovení, které upravuje postup řízení o věcech upravených vodním zákonem, tedy podle § 115 vodního zákona. Ten v odst. 15 stanovil, že pro posouzení změny, zrušení a zániku rozhodnutí má být aplikován § 12 a § 13 vodního zákona. Žalobce se tedy nemýlí, jestliže tvrdí, že § 115 odst. 15 vodního zákona výslovně neupravuje včasnost podání žádosti o prodloužení manipulačního řádu. Nicméně včasnost podání žádosti upravuje ustanovení § 12 vodního zákona, na které § 115 odst. 15 vodního zákona odkazuje, a správní orgány ve svých rozhodnutích uvedly, že odkazovaná ustanovení na daný případ aplikovaly.
42. K námitce žalobce, že rozhodnutí o schválení manipulačního řádu ve skutečnosti není rozhodnutím, soud konstatuje, že i tato námitka není důvodná, neboť tento názor žalobce je v jednoznačném rozporu s citovaným ustanovením § 115 odst. 18 vodního zákona. Ten výslovně stanoví, že správní akt, jímž se schvaluje manipulační řád, je rozhodnutím. Polemika žalobce o tom, zda jsou tímto rozhodnutím ukládána práva či povinnosti a bagatelizace činnosti správního orgánu při jeho posouzení a schvalování, není namístě. Bez ohledu na to, že do jeho obsahu nemůže správní orgán zasahovat (tuto skutečnost soud nikterak nerozporuje), manipulační řád zahrnuje řadu povinností, které je třeba při užívání vodního díla dodržovat. K tomu je třeba připomenout, že podle vyhlášky č. 216/2011 Sb. se manipulačním řádem rozumí soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou a jejímu účelnému a hospodárnému využití podle povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami a stavebního povolení k vodnímu dílu, ke snižování nepříznivých účinků povolení, sucha a ledových jevů, k ochraně a zlepšení jakosti vody, jakož i k zajištění bezpečnosti, stability a spolehlivosti vodního díla. Vodoprávní úřad pak zkoumá, zda má manipulační řád právními předpisy vyžadované náležitosti dle výše uvedené vyhlášky, zda je v souladu s dalšími právními předpisy a zda je chráněn veřejný zájem. Pokud by vodoprávní úřad dospěl k závěru, že manipulační řád požadovaný ke schválení zákonné požadavky nesplňuje, pak by žádosti nevyhověl, manipulační řád neschválil a žádost zamítl.
43. Pro posouzení věci je zcela nerozhodné, jak smýšlí žalobce o obsahu manipulačního řádu. Pakliže vodní zákon stanoví, že je správní akt spočívající ve schválení manipulačního řádu rozhodnutím, pak je třeba na něho jako na rozhodnutí nahlížet. Jestliže byla rozhodnutím stanovena platnost manipulačního řádu a žalobce se svou žádostí domáhá jejího prodloužení, pak jej dosáhne pouze na základě své žádosti o změnu rozhodnutí, o které správní orgán rozhodne, a to na základě řízení, které mu musí předcházet. Nelze tedy přisvědčit názoru žalobce, že by správní orgán mohl postupovat při schvalování manipulačního řádu tak, že by toliko odsouhlasil naplnění náležitostí manipulačního řádu stanovených vyhláškou č. 216/2011 Sb. Jde-li o žádost o prodloužení platnosti manipulačního řádu, pak i sám vodní zákon předpokládá nezbytnost revize souboru zásad a pokynů, když stanoví v citovaném § 59 odst. 3 vodního zákona, že schválit manipulační řád lze pouze na omezenou dobu. Je

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tomu tak nepochybně proto, že v mezidobí dochází ke změnám vodního toku (hydrologických údajů, průtokového režimu atd.), v jejichž důsledku je třeba rovněž zaktualizovat zásady a pokyny pro manipulaci s vodou a jejímu účelnému a hospodárnému využití obsažené právě v manipulačním řádu.

44. Z důvodů výše uvedených lze tedy shrnout, že pokud žalobce podal žádost o změnu rozhodnutí o době platnosti manipulačního řádu až poté, co uplynula doba jeho platnosti, pak tak učinil po uplynutí lhůty, kterou pro podání takové žádosti stanovil zákon, tudíž opožděně. Jestliže ke stejnému závěru dospěly ve svých rozhodnutích i správní orgány, pak jejich posouzení není co vytknout. Žalobní námitku, že správní orgány nesprávně analogicky aplikovaly ustanovení § 12 a § 13 vodního zákona tak shledal soud nedůvodnou.
45. K námitce žalobce o nezákonném postupu správních orgánů, spočívajícím v zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu pro zjevnou právní nepřípustnost jeho žádosti, soud konstatuje, že je třeba přisvědčit závěrům správních orgánů, neboť i soud má za to, že již z obsahu žalobcovy žádosti bylo zjevné, že jí nemůže být vyhověno, a že se tudíž jedná o žádost nepřípustnou.
46. Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřípustná.
47. Lze souhlasit s žalobcem, který s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůrazňoval, že za zjevně právně nepřípustnou je možno považovat pouze takovou žádost, u níž je již na první pohled zřejmé, že jí nelze vyhovět, tedy že tato nepřípustnost musí být patrna již ze samotné žádosti, nikoli teprve z výsledků dalšího dokazování či zjišťování. S tímto názorem se ztotožnil v napadeném rozhodnutí i žalovaný. Nicméně nesprávný je názor žalobce, že nepřípustnost jeho žádosti vyšla najevo až na základě vyjádření osoby zúčastněné na řízení – Povodí Ohře s. p.
48. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 24. 1. 2022 u správního orgánu prvního stupně žádost, v níž požadoval, aby byla prodloužena platnost manipulačního řádu. Již v prvním odstavci své žádosti sdělil, že manipulační řád byl schválen rozhodnutím Magistrátu města Děčín, odborem životního prostředí č. j. OZP/101299/86402/2009/Pis ze dne 2. 9. 2009, přičemž platnost manipulačního řádu byla tímto rozhodnutím stanovena do 31. 12. 2019. Již pouze tyto, žalobcem tvrzené skutečnosti nasvědčovaly tomu, že žádosti nemůže být vyhověno, neboť vodní zákon (jak je podrobně rozvedeno výše) i pro rozhodnutí o změně platnosti manipulačního řádu stanoví, že je třeba takovou žádost podat dříve, než uplyne původně stanovená platnost. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žádost více než dva roky poté, co uplynula původním rozhodnutím stanovená platnost manipulačního řádu, učinil tak opožděně. To, že nemůže být žádosti žalobce vyhověno, neboť to právní úprava neumožňuje, přitom bylo zcela zjevné již z jeho žádosti. Na tom, že žádost žalobce byla zjevně právně nepřípustná nemohl nic změnit ani nadbytečný úkon správního orgánu prvního stupně v podobě oznámení o zahájení řízení podle § 115 odst. 1 vodního zákona a § 47 odst. 1 správního řádu. Stejně tak nepodstatné pro posouzení žádosti bylo vyjádření či stanovisko účastníků a dotčených orgánů k této žádosti. Z přezkoumávaných rozhodnutí přitom nevyplývá, že by správní orgány při posouzení přípustnosti žádosti k vyjádření či stanoviskům oslovených účastníků a dotčených orgánů přihlížely.
49. Protože soud ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a tudíž neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

50. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. června 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu